

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně

a) M. T. J.

b) M. J. J.

obě zastoupeny V. T., obecným zmocněncem

proti

žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy,

se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2015, č. j. S-MHMP 1139261/2015

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 14. 10. 2015, č. j. S-MHMP 1139261/2015 a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 30. 4. 2015, č. j.MCP6 038734/2015, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyním náhradu nákladů řízení ve výši 6000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhaly zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 14. 10. 2015, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 30. 4. 2015, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobkyně M. J. J. o provedení dodatečného zápisu narození její dcery M. T. J.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobkyně především namítly, že správní orgány obou stupňů porušily ust. § 53 správního řádu tím, že uznaly pouze formální správnost a pravost veřejných listin předložených žalobkyní, ale nikoliv jejich obsahovou správnost, a neakceptovaly předložené listiny a diplomatický protokol jako dostatečné důkazy o místě narození. Přitom se jim nepodařilo prokázat opak toho, co je předloženými listinami osvědčeno.
3. To se týká ruského rodného listu, listiny vydané dne 21. 6. 2011 konzulátem Ruské federace v Praze, listiny vydané témtéž konzulátem dne 16. 1. 2012, výpisu z centrálního archívu matriky v Moskvě, a též soukromých listin – čestného prohlášení rodičů o místě narození M. T. J. v P. 6 ve vojenské nemocnici, a čestného prohlášení M. J. J. sepsané ze dne 2. 8. 2015 o místě narození M. T. J. v P. 6, K. 34, a konečně sdělení diplomatického protokolu.
4. Další žalobní námitka se týkala chybějícího záznamu o telefonickém rozhovoru žalobkyně se správním orgánem I. stupně z července 2011 a vadného protokolu o ústním jednání a o podání ze dne 21. 6. 2011.
5. Žalobkyně dále namítaly porušení ust. §89 odst. 2 a § 90 odst. 5 a 6 správního řádu, k němuž mělo dojít v důsledku závad ve vedení správního spisu.
6. Žalovaný svým rozhodnutím též porušil ust. § 2 a § 3 správního řádu, když se snažil protiprávně zpochybnit veřejné listiny, vydané úřady Ruské federace, ač k tomu neměl pravomoc.
7. Svým rozhodnutím odvolací orgán porušil též ust. § 10 zákona o matrikách a ust. § 10 a § 11 správního řádu, jestliže rozhodl o zamítnutí provedení zápisu do knihy narození, ačkoliv měl za to, že není příslušný k projednání a rozhodnutí této věci.
8. V další žalobní námitce žalobkyně tvrdily, že odvolací správní orgán napadené rozhodnutí nesprávně opírá o odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č.j. 2 As 60/2007 – 84, jelikož ten se týká skutkově naprosto odlišného případu: je

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nesporným faktem, že se M. T. J. narodila v České republice, a jediné co správní orgán rozporuje, je přesná adresa, kde se žalobkyně v P. narodila.

9. Správní orgán svým rozhodnutím též porušuje čl. 7 Úmluvy o právech dítěte, v níž se Česká republika zavazuje registrovat každé dítě, které se narodí na jejím území.
10. Žalobkyně rovněž namítly porušení ust. § 5 správního řádu, podle něhož se měl správní orgán pokusit o smírné odstranění rozporů, které brání řádnému projednání a rozhodnutí dané věci. To se však v projednávané věci nestalo.
11. Správnímu orgánu I. stupně žalobkyně rovněž vytkly, že porušil ust. § 52 správního řádu, neboť neprovedl správně důkazy, potřebné ke zjištění stavu věci, protože kdyby se tak stalo, tak by musel uznat že veřejné listiny jsou dostatečným důkazem, podpořeným navíc i soukromými listinami a diplomatickým protokolem, dokládajícím přesné místo narození M. T. J..
12. Z celého správního řízení i ze způsobu jakým je veden spis, který neobsahuje úplné informace, je zřejmé že správní orgán nepostupoval při řízení o zápisu narození M. T. J. nestranně, a snažil se zmanipulovat celé správní řízení a neprovést zápis do knihy narození v P. 6.
13. Postup správního orgánu byl též v rozporu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, když správní orgány věděly, jak provést dodatečný zápis narození dětí ruských vojáků od Ministerstva vnitra a matričního úřadu v K. n. Č. l., který prováděl několik dodatečných zápisů do knihy narození - všechny tyto zápisy byly provedl na základě ruského rodného listu s místem narození uvedeným jako P., a k tomu přiloženým čestným prohlášením rodičky že místem narození je K. n. Č. l., resp. V. M.
14. Dále žalobkyně uvedly, že správní orgán svým odůvodněním rozhodnutí se může dopustit nebezpečného vyhrožování podle ust. § 353 trestního zákoníku nebo vydírání podle § 175 trestního zákoníku, pokud naznačoval, že vy místo narození žalobkyně mohlo být označeno údajem „nezjištěno“. Zákon o matrikách však takovou možno nepřipouští.
15. Na základě všech vyličených pochybení pak žalobkyně zmínila i své podezření, že jednáním správního orgánu mohl být spáchán trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby, resp. úředního činitele podle ust. § 329 trestního zákoníku.
16. Žalovaný správní orgán se k žalobě obsáhle vyjádřil s tím, že setrval na argumentaci použité v napadeném rozhodnutí a odmítl veškeré žalobní námitky.
17. Při jednání soudu dne 7. června 2018 setrvali účastníci na svých skutkových a právních stanoviscích. Zástupce žalobkyň navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Pověřená zástupkyně žalovaného navrhla zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

18. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
19. Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným je zřejmé, že Městský úřad v Poličce postoupil dne 31. 5. 2011 Úřadu městské části Praha 6 žádost žalobkyně M. T. J. o

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

dodatečný zápis do matriční knihy, doplněný prohlášením jejich rodičů o tom, že se narodila dne ... v P. 6 ve vojenské nemocnici.

20. Spis dále obsahuje zprávy a sdělení z pražských nemocnic, resp. porodnic v Motole, v Londýnské ulici, u Apolináře a v Ústřední vojenské nemocnici, s tím, že v žádné z nich paní M. J. dne ... nerodila. Pokud jde o Ústřední vojenskou nemocnici, bylo sděleno, že porodnicko-gynekologické oddělení bylo v této nemocnici zrušeno v roce 1961.
21. Ve spise je založeno další prohlášení rodičů první žalobkyně, kteří dne 19. 7. 2011 u Městského úřadu v Poličce uvedli, že jejich dcera se narodila dne ... v P. 6, K. 34.
22. Spis obsahuje i fotokopii rodného listu první žalobkyně, vystavený konzulárním oddělením velvyslanectví Svazu sovětských socialistických republik v Československé socialistické republice, podle něhož se žalobkyně narodila v P.
23. Založeno je též sdělení konzulárního oddělení Velvyslanectví Ruské federace v České republice ze dne 20. září 2011, potvrzující, že první žalobkyně se nenarodila v porodnici sovětských vojsk v K. n. Č. 1.
24. Ve výzvě ze dne 22. 9. 2011 Úřad městské části Praha 6 vyrozuměl první žalobkyni o obsahu dosud opatřených podkladů s tím, že žádný z nich nepotvrzuje, že by se narodila v P. 6, ulici K. 34; vyzval ji proto, aby jednak svou žádost doplnila o náležitosti podle ust. § 37 odst. 2 správního řádu a jednak aby prokázala přesné místo svého narození, resp. navrhla provedení důkazů na podporu svých tvrzení. Výzva k prokázání místa první žalobkyně byla zaslána též druhé žalobkyni, paní M. J. J.
25. V dalším dokumentu, přeloženém z ruského jazyka, konzulárního oddělení Velvyslanectví Ruské federace v České republice dne 16. 1. 2012 potvrdilo, že místem narození první žalobkyně je konzulárního oddělení Velvyslanectví SSSR v ČSSR na adrese v P. 6, ulici K. 34.
26. Ze sdělení Diplomatického protokolu Ministerstva zahraničních věcí ze dne 2. dubna 2012 vyplývá, že podle vyjádření ruských diplomatů přesným místem narození je místní konzulární oddělení, byť nedisponovali žádným důkazem o tom. Místo narození v sídle konzulárního oddělení velvyslanectví bylo možné, protože úřad v dané době disponoval příslušným zdravotnickým zařízením.
27. Ze sdělení Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy ze dne 2. 5. 2012 vyplývá, že narození žadatelky v roce ... nebylo zaznamenáno ani v porodních knihách vedených Fakultní Thomayerovou nemocnicí, Ústavem pro péči o matku a dítě, Fakultní nemocnicí Královské Vinohrady, ani Nemocnicí Na Bulovce. Podle stanoviska Ministerstva vnitra nebylo možné provést dodatečný zápis narození první žalobkyně do matriční knihy vedené matričním úřadem na území hlavního města Prahy; ministerstvo proto uzavřelo s tím, aby správní orgán první žalobkyni doporučil podat žádost o provedení dodatečného zápisu narození na Městský úřad v K. n. Č. 1.
28. Správní orgán I. stupně následně vyrozuměl o těchto skutečnostech žalobkyně a dne 15. 6. 2012 vydal usnesení, kterým řízení o žádosti o dodatečný zápis narození podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil, když za podstatnou vadu žádosti správní orgán považoval to, že žadatelka neprokázala jednoznačně místo svého narození.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

29. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 15. 1. 2014, č. j. S-MHMP 1093077/2012, a to z důvodu procesních vad; po věcné stránce se však se správním orgánem I. stupně ztotožnil.
30. V dalším řízení vydal Úřad městské části Praha 6 jako právní orgán I. stupně dne 30. 4. 2015 nové rozhodnutí, kterým žádosti druhé žalobkyně o zápis narození její dcery M. T. J. do matriční knihy narození vedené Úřadem městské části Praha 6 podle ust. § 87 zákona o matrikách nevyhověl, když za nezměněného skutkového stavu konstatoval, že o žádosti jinak rozhodnout nelze.
31. Proti tomuto rozhodnutí podala první žalobkyně odvolání, v němž především poukázala na důkazní prostředky, jež svědčí o tom, že se narodila na adrese P. 6, K. 34 a zdůraznila, že se nemohla narodit v K. n. Č. 1. Jelikož správní orgán I. stupně její údaj o místě narození nijak nevyvrátil, byl povinen provést zápis podle listin, které místo narození první žalobkyně dokazují.
32. Žalovaný správní orgán toto odvolání zamítl napadeným rozhodnutím, v jehož odůvodnění především obsáhle vylíčil dosavadní průběh řízení a zrekapituloval všechny skutečnosti, které byly v řízení zjištěny. Pokud jde o skutková zjištění a jejich hodnocení, žalovaný uvedl, že k posouzení věci a k hodnocení důkazního materiálu nemá námitek. Ztotožnil se se závěrem správního orgánu I. stupně, že nebylo prokázáno přesné místo narození první žalobkyně, resp. že nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Skutečnost, že se první žalobkyně narodila na adrese K. 34, P. 6, je uvedena v prohlášení odvolatelky ze dne 19. 7. 2011 a v potvrzení vydaném konzulárním oddělením Velvyslanectví Ruské federace v České republice ze dne 16. 1. 2012. Důkazní hodnotu tohoto potvrzení však správní orgán zpochybnil, neboť bylo vydáno bez jakéhokoliv podkladu (což konzulární oddělení Velvyslanectví Ruské federace samo přiznalo).
33. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
34. Podle ust. § 10 odst. zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, *příslušný k zápisu narození a úmrtí do matriční knihy je matriční úřad, v jehož správním obvodu se fyzická osoba narodila nebo zemřela.*
35. Podle ust. § 48 cit. zákona *dodatečným zápisem do matriční knihy se rozumí zapsání údajů o narození, uzavření manželství, vzniku partnerství nebo úmrtí mimo časovou posloupnost uvedených matričních událostí.*
36. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že druhá žalobkyně, paní M. J. J., požádala o provedení dodatečného zápisu narození první žalobkyně, paní M. T. J., s tím, že první žalobkyně se narodila na území P. 6, jmenovitě na adrese K. u. č. 34. Soud se při přezkumu napadeného rozhodnutí zabýval tedy tím, zda skutečnosti zjištěné v průběhu správního řízení odůvodňují závěr správních orgánů, že této žádosti nelze vyhovět.
37. Při přezkumu vycházel městský soud z toho, že v průběhu správního řízení byly opatřeny všechna v úvahu přicházející, resp. dostupná skutková zjištění, a že mezi účastníky není sporu o tom, že skutkový stav byl zjištěn tak, jak nejlépe bylo vzhledem ke všem okolnostem možné. Za tyto okolnosti soud považuje jednak časový odstup ode dne narození první žalobkyně, tedy od 6. 6. 1987, a jednak že všechny potřebné podklady nebylo možno v řízení opatřit, jelikož se nacházejí mimo dispozici orgánů České republiky.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

38. Skutečností je, že v řízení nebyl opatřen žádný přímý důkaz o tom, že první žalobkyně se narodila na adrese P. 6, K. u. č. 34. Nebyl předložen žádný úřední doklad o této události, jako například rodný list, záznam v porodní knize, spolehlivé svědectví přímého svědka apod.
39. Za tohoto stavu věci bylo proto nutno vycházet z důkazů nepřímých a zkoumat, zda ve svém souhrnu poskytují dostatečnou oporu pro tvrzení žalobkyně, anebo nikoliv.
40. Soud rovněž uvádí, že při přezkumu vycházel z názoru, že shledává nepřijatelným stav, kdy je jisté, že první žalobkyně se narodila na území, jež je součástí České republiky, avšak orgány České republiky odmítají toto její narození dodatečně zapsat. Není-li pochyb o tom, že místo narození první žalobkyně se nachází na území České republiky, pak jí nemůže být dodatečný zápis narození odmítnut s odkazem na to, že nedoložila, na kterém konkrétním místě k jejímu narození došlo.
41. Předně soud konstatuje, že šetřením správních orgánů nebylo prokázáno, že by se první žalobkyně narodila v některém zdravotnickém zařízení, zřízeném a provozovaném v systému zdravotní péče tehdejší Československé socialistické republiky, resp. České socialistické republiky. Na základě zjištění, provedených v průběhu správního řízení, pak byl okruh možných míst narození první žalobkyně omezen na dvě lokality: P. 6, K. u. č. 34, resp. K. n. Č. 1.
42. Pokud jde o druhou adresu, správní orgány ji jako možné místo narození první žalobkyně zvažovaly proto, že se tam nacházela nemocnice určená pro vojáky Sovětské armády, umístěné na území tehdejší Československé socialistické republiky. Současně je podstatné to, že právě v této nemocnici, resp. v porodnici k ní náležející, se narodila celá řada osob, jejichž rodiči byli vojáky Sovětské armády. To vyplynulo ze sdělení Ministerstva vnitra ze dne 2. 5. 2012, jež je součástí správního spisu.
43. V projednávané věci však nebyl zjištěn žádný důkaz, a to ani nepřímý, který by svědčil pro závěr, že tak tomu bylo i v případě první žalobkyně. Její rodiče ve svých vyjádřeních, která jsou ve spise založena, takovou možnost vůbec nezmiňovali. Současně též konzulární oddělení Velvyslanectví Ruské federace v České republice ve vyjádření ze dne 20. září 2011 potvrdilo, že první žalobkyně se nenarodila v porodnici sovětských vojsk v K. n. Č. 1. Jelikož zdravotnická dokumentace z tohoto zařízení není a nikdy nebyla v dispozici orgánů České republiky, resp. bývalé Československé socialistické republiky, nelze podle názoru soudu toto potvrzení za současného stavu zpochybnit, a je tedy nutno mít za to, že v K. n. Č. 1. se první žalobkyně nenarodila.
44. Následně městský soud posuzoval skutková zjištění, nasvědčující tomu, že k jejímu narození mělo dojít na území P. 6, jmenovitě v K. u. č. 34. Podkladem zde bylo jednak prohlášení rodičů první žalobkyně ze dne 19. 7. 2011, kteří právě tuto adresu výslovně uvedli, dále rodný list první žalobkyně, kde je jako místo jejího narození uvedena P., a konečně vyjádření konzulárního oddělení Velvyslanectví Ruské federace v České republice ze dne 16. 1. 2012, podle něhož se žalobkyně narodila právě tam.
45. Posledně uvedenou informaci je pak třeba vyhodnotit v kontextu se sdělením Diplomatieho protokolu Ministerstva zahraničních věcí ze dne 2. dubna 2012. Z něho vyplývá, že podle vyjádření ruských diplomatů přesným místem narození je místní konzulární oddělení, byť nedisponují žádným důkazem o tom. Místo narození v sídle

konzulárního oddělení velvyslanectví bylo možné, protože úřad v dané době disponoval příslušným zdravotnickým zařízením.

46. Městský soud v Praze tedy po zvážení všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že 1. nebylo prokázáno, že by se žalobkyně narodila v jakémkoliv českém zdravotnickém zařízení, 2. nebylo prokázáno, že by se narodila v porodnici sovětských vojsk v K. n. Č. 1., a 3. existují nepřímé doklady o tom, že k jejímu narození došlo ve zdravotnickém zařízení, jež bylo součástí objektu velvyslanectví bývalého Svazu sovětských socialistických republik v P. 6, v u. K. č. 34.
47. Správní orgány obou stupňů především pochybily v tom, když odmítly přihlídnout ke skutečnostem ohledně místa narození první žalobkyně, uvedeným v dokumentech pocházejících od orgánů bývalého Svazu sovětských socialistických republik, resp. orgánů Ruské federace.
48. Pokud jde o veřejné listiny, vystavené těmito orgány, ve smyslu Smlouvy mezi Českou republikou a Ruskou federací, publikované vyhláškou č. 95/1983 Sb., je Česká republika povinna uznat platnost veřejných listin druhého státu bez dalšího ověření. Žalovaný k tomu správně podotkl, že to neznamená, že údaje uvedené ve veřejné listině nemohou být zpochybněny. S tím soud sice souhlasí, avšak ke zpochybnění veřejné listiny je nutno předložit důkaz, jenž by správnost údaje v ní uvedeného vyvracel. Ke zpochybnění tedy nestačí jen to, že údaj ve veřejné listině není podle názoru správního orgánu dostatečně doložen. Doložen je totiž právě tím, že je uveden ve veřejné listině. Pokud jde tedy o údaj o tom, že se první žalobkyně narodila ve zdravotnickém zařízení v objektu velvyslanectví bývalého Svazu sovětských socialistických republik v P. 6, K. u. č. 34, mohl by být vyvrácen například tím, že by bylo prokázáno, že takové zdravotnické zařízení se tam v roce 1987 vůbec nenacházelo, anebo tím, že by bylo spolehlivě prokázáno jiné konkrétní místo jejího narození. Ani jedna z těchto eventualit však není dána. Důkaz opaku je tedy možný, ale v projednávané věci nebyl opatřen a proveden. Správní orgány obou stupňů tedy postupovaly v rozporu se zákonem, jestliže tyto důkazní prostředky odmítly.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

49. Za daného stavu věci tedy městský soud dospěl k závěru, že skutečnosti zjištěné ve správním řízení poskytují dostatečnou oporu pro závěr o tom, že první žalobkyně se narodila ve zdravotnickém zařízení v objektu sovětského velvyslanectví v P. 6, K. č. 34. Za tohoto stavu nebylo možno žádosti o dodatečný zápis narození první žalobkyně na této adrese nevyhovět, a pokud tak správní orgán I. stupně rozhodl, a žalovaný jako odvolací orgán jeho rozhodnutí potvrdil, musel soud napadené rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Soud též využil své pravomoci podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního a zrušil i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
50. Pokud jde o jednotlivé žalobní námitky, soud poukazuje na to, že ty vesměs směřovaly vůči postupu správních orgánů obou stupňů při vyhodnocování důkazních prostředků, opatřených ve správním řízení, a že se s nimi vypořádal svou argumentací předestřenou výše. Pro úplnost soud konstatuje, že neshledal důvodnou námitku o manipulaci s obsahem

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

správního spisu, či o tom, že by správní orgány nevedly řízení nestranně a vůči žalobkyním diskriminačně. Samotný závěr soudu o nesprávnosti napadeného rozhodnutí neznamená, že by soud v postupu správních orgánů shledal taková pochybení.

51. Konečně soud konstatuje, že se nezabýval tvrzeními žalobkyň o možném porušení norem trestního zákoníku, neboť k tomu nemá podle soudního řádu správního pravomoc.
52. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně měly ve věci úspěch, a jejich náklady sestávají ze zaplacených soudních poplatků z podané žaloby v celkové výši 6000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. června 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu